

אינכם יכולים שלא להיות מודעים התודעות למודעות חלק 4

המודעות היא הדבר הבסיסי ביותר בכל אחד ואחת מבני-האדם. אין שום אדם בשום מקום שיכול לומר: 'אני לא מודע'. אין רגע אחד בחוויה שלכם שבו אינכם המודעות. אתם יכולים לבחון את זה עכשיו, לבחון אם אתם יכולים שלא להיות מודעים. מה שאתם מגלים הוא שאינכם יכולים. אין שום דרך שבה תוכלו להימנע מלהיות מודעים. זהו העיקרון הבסיסי ביותר שאתם יכולים לראות בעצמכם בכל החוויות שלכם. זרם החוויות או זרימת נקודות המבט, כפי שהן מכונות בלימוד זה, כל החוויות, המחשבות, הרגשות, התחושות הפיזיות, האינטרקציות וכל פעולה אחרת שאתם מבצעים בחייכם, את כל אלה אנו מכנים בפשטות 'נקודות מבט'.

כך שישנו זרם מתמיד של נקודות מבט, אך כל אותן נקודות מבט מונעות או נשלטות על ידי המודעות בלבד. שום סוג של חוויה אינו יכול להתקיים ללא המצב הבסיסי והיסודי הזה הזוהה למודעות. כך שלמעשה אינכם יכולים לחוות שום מחשבה, אינכם יכולים לחוות שום רגש ללא כוחה של המודעות. לא מדובר על טיפוח הנוכחות של המודעות, זה מה שאנשים רבים ניסו לעשות, הם ניסו להפוך מודעים יותר. כאשר אנו מנסים לעשות זאת, אנו מנסים להשיג משהו שכבר נוכח. זה כמו לנסות ליצור חלל. איננו צריכים ליצור את החלל; הוא כבר נוכח. וכל מה שמופיע בתוכו הוא רק הופעה בתוך אותו חלל. אותו דבר נכון לגבי המודעות. כל מה שמופיע בתוך המודעות אינו מהווה מכשול למודעות זו; למעשה זו הוכחה לנוכחותה של המודעות.

כאשר אתם שומעים בשיחות שלנו שמצבים שליליים או מכאיבים, אותם אנו מחשיבים כהוכחה לכך שאיננו המודעות, הם למעשה ההכרה במודעות, לזאת הכוונה. במיוחד כאשר אנו חושבים: 'אוי לא, אני לא מודע עכשיו'. זה הרגע שבו אנו מזהים: 'ובכן, אני מודע; פשוט לא הכרתי בנוכחותה של המודעות'. זה הכל. ברגע קצר אחד של מודעות, כאשר אנו מסתמכים על רגע קצר של מודעות, אנו פשוט בוחנים את זה בחוויה שלנו – האם המודעות באמת נוכחת בטבעיות, במיוחד כאשר אנו חושבים שהיא לא.

אז במקום לחשוב על המודעות, כאשר אנו חושבים שהיא לא נוכחת, ומה אני עושה עם כל המצבים שלי, או 'איני יכול לתאר את המודעות היא מסתורית מאוד עבורי' – כאשר מחשבות אלה מתחילות לפרוץ פנימה ואנו לוקחים רגע קצר, מה שאנו מגלים הוא שהמודעות ברורה לגמרי באותו הרגע ממש.

ברגעים קצרים של מודעות, התירגול היחיד אותו אנו מציעים לכל מי שמגיע ללימוד של ה-Great Freedom, אנו פשוט בוחנים את זה בחוויה שלנו. בחיי היום יום, לא חשוב מה אנו עושים, בכל שעה שאנו נזכרים בכך בטבעיות, אנו פשוט מכירים, אנו פשוט שמים לב לנוכחות הטבעית של המודעות.

בתחילה, ההכרה במודעות, בדרך כלל, חומקת מייד ובמקרה שלי למשל, המחשבה הראשונה שבדרך כלל הגיעה הייתה: 'האם זה זה?' ואז הייתי מתחיל לחשוב: 'האם זה יכול להיות זה' או 'האם זה יכול להיות פשוט כל-כך'. ואז לאחר שעות או ימים הייתי נזכר, 'אני לא אמור לחשוב על המודעות, אני פשוט צריך לקחת רגע קצר של הכרה ממשית בנוכחות של המודעות הזאת'.